

γνώσεις, ἃς ἐνθυμῆται ὅτι ὑπάρχει τὶ νὰ γνωρισθῆ, ἀπόσιτον εἰς ἀβοήθητον ἀνθρωπίνην ἔρευναν;—ὑπερβαίνουν τὰς πλέον ὑψηλὰς δυνάμεις τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς, καὶ τῶν λαμπροτάτων αὐτοῦ ἀνακαλύψεων ἀξιολογώτερον· αὐτὸ δὲ εἶναι ἡ γνώσις τοῦ Θεοῦ, τῶν ιδιοτήτων, τῶν βουλῶν, καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ· γνώσις, τὴν ὁποίαν ὁ ἀνθρώπος ἀνάγκη νὰ χρεωστῆ εἰς τὸν Θεόν, ὅστις ἀπεκάλυψε αὐτὴν εἰς τὸν ἔγγραφόν του λόγον. Εἰς τὴν πηγὴν καὶ τὸ ταμεῖον τοῦτο τῆς ἀληθείας ἀδιακόπως ἄς προστρέξῃ, διὰ νὰ ταπεινῶν πνευματικὴν ὑπερηφανίαν, βλέπων τὴν πρὸς τὸ ἁμαρτάνειν κλίσιν καὶ ἀσθενίαν αὐτῆ· καὶ διὰ νὰ σύρῃ τὸν νοῦν ἀπὸ ὑπέρομερον τινὰ θεωρίαν δευτέρων αἰτιῶν εἰς τὴν πρώτην Μεγάλην Αἰτίαν τῶν ἀπάντων. Ἄς συνειθίσῃ νὰ βλέπῃ τὸν Κτίστην εἰς τὰ κτίσματα, νὰ ὑπονεταί διὰ τῆς φύσεως ἄνω εἰς τῆς φύσεως τὸν Θεόν, καὶ νὰ εὐρίσκη εἰς τὰς καθημέραν ἐπισηρευομένας γνώσεις του ὄχι μόνον τὰ μέσα κοσμικῆς αὐξήσεως, οὐδὲ ἀπλῶς καταγῶγιον διὰ τὰς εὐκαιρίας, ἢ μοναχικὰς του ὥρας, ἀλλὰ νέα ταπεινοφροσύνης καὶ εὐχαριστίας αἰτία. Εἰς νοῦν, οὕτω πεπαιδευμένον, θέλει εἶσθαι τερπνὴ ἐνταυτῷ καὶ ὠφέλιμος τῶν ιδεῶν ἡ ζήτησις· καὶ αἱ γνώσεις θέλουν τὸν εἶσθαι δύναμις κατὰ τὸ ὑψίστον καὶ εὐγενέστατον νόημα τῶν λέξεων,—ἡ δύναμις τοῦ νὰ ἦναι αὐτὸς ἀγαθός, καὶ νὰ πράττῃ ἀγαθὸν εἰς ἄλλους.

ΤΟ ΑΣΤΕΙΟΝ ΠΑΘΗΜΑ.

Ο ΚΥΡΙΟΣ Μ—, ἔμπορος τὸ ἐπάγγελμα, ὑπερηγάλα τὴν τάξιν καθ' ὅλας αὐτῆς τὰς μορφάς. Ἐμβὰς δὲ ποτὲ εἰς τὸ ἐργαστήριον βαναύσου τινὸς τεχνίτου, ὅστις ἦτο περίφημος διὰ τὴν παράβασιν τῶν ὑποσχέσεων του, καὶ ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε πολλὰκις ἀπατηθῆν, 'Πότε,' εἶπε, 'κύριε Σ—, ἐμπορεῖτε νὰ τελειώσετε τὸ ἔργον, καὶ νὰ μὲ τὸ στείλετε εἰς τὸν οἶκον; Σκεφθῆτε καλά, καὶ διορίσετε ἀκριβῶς τὴν ἡμέραν μὴ με ἀπατήσετε.' 'Τὴν ἐρχομένην Πέμπτην,' εἶπεν ὁ τεχνίτης, 'ἂν ζήσω, ἐξάπαντος θέλετε τὸ λάβειν.' Ἡ Πέμπτη ἦλθε καὶ ἐπέρασεν, ἀλλὰ τὸ ἔργον δὲν ἐφάνη. Τὸ ἐσπέρας δὲ ὑπῆγεν ὁ ἔμπορος εἰς τὴν τυπογράφου, καὶ τὸν ἐπαρακάλεσε νὰ γνωστοποιήσῃ ὅτι ἀπέθανεν ὁ κύριος Σ—.

Πόσον ἦτο μεγάλη τῆ τεχνίτη μας ἡ ἔκκληξις, ὅτε, λαβὼν τὴν ἐφημερίδα τὴν ἐπαύριον, ἤρξεν ἀγγελίαν τοῦ ἰδίου τῆ θανάτου! Τρέχει ἀμέσως εἰς τοῦ τυπογράφου, νὰ λάβῃ ἐξήγησιν. Ἐκεῖ μαρτάνει ὅτι ὁ κύριος Μ— ἔδωκε τὴν εἰδησιν, καὶ ὅτι, θεμελιωθέντες εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ, τὴν εἶχαν ὑποθέσειν ὀρθήν. Ὑπάρχει ἀκολούθως

πρὸς τὸν ἔμπορον, νὰ μάθῃ τὴν σημασίαν τῆς παραξένου διαγωγῆς. Ἰδὼν αὐτὸν ὁ κύριος Μ—, ἐξεπλάγη, καὶ μόλις ἠμπορεῖ νὰ καταπεισθῆ ὅτι δὲν ἀπατοῦν αὐτὸν αἱ ἰδιαί του αἰσθήσεις. 'Σεμῶς μὲ ὑπεσχέθης,' εἶπεν, 'ὅτι, ἂν ἐξῆσες, ἤθελες τελειώσειν τὸ ἔργον μου, καὶ τὸ ἐπιτρέψειν τὴν Πέμπτην· ἐπειδὴ ὅμως ἔργον δὲν ἐφάνη, ἐσυμπέρανα φυσικώτατα ὅτι ἀπέθανες, καὶ ἀκολούθως τὸ ἀνήγγειλα διὰ τῆς ἐφημερίδος.' Κατησχύνθη καὶ κατεσιώπησεν ὁ κύριος Σ—· ἐλπίζομεν δὲ καὶ ὅτι τοῦ ἐγινε μάθημα ὠφέλιμον τὸ ἀστεῖον τοῦτο πάθημα.

ΠΛΟΥΤΟΣ.—Ἄκουσε,—εἶπέ τις πρὸς τὸν μαθητὴν αὐτοῦ,—ἔχω πλοῦσιον τινὰ γείτονα, ὅστις τόσον πολυάσχολος εἶναι πάντοτε, ὥστε καὶ νὰ γελάσῃ δὲν εὐκαιρεῖ· ὅλον τῆς ζωῆς αὐτῆ τὸ ἔργον εἶναι ν' ἀποκτᾷ χρήματα, καὶ περισσότερα χρήματα, μὲ σκοπὸν νὰ πλετῆ μᾶλλον καὶ μᾶλλον· κοπιᾷζι ἀδιαλείπτως, καὶ λέγει ὅτι κατὰ τὸν Σολοῦῶντα ἡ ἐπιμελής χεῖρ πλουτίζει· καὶ τῷφτι, ἀληθεύει τοῦτο· πλὴν δὲν στοχάζεται ὁ ταλαίπωρος, ὅτι δὲν εἶναι εἰς τοῦ πλοῦτου τὴν ἐξουσίαν νὰ κάμῃ τὸν ἀνθρώπον εὐδαίμονα. Σοφώτατα εἶπεν ἀνὴρ τις μεγάλης παρατηρήσεως, ὅτι μετὰ τὸν πλεῖστον ὑπάρχον τόσαι δυστυχίαι ὅσαι πρὸ τοῦ πλοῦτος· καὶ ὅμως ὁ Θεὸς νὰ μᾶς φιλάξῃ ἀπὸ τὴν θλιβεράν πενίαν, καὶ νὰ δωρήσῃ, ὥστε, τὰ αὐτάρκη ἔχοντες, νὰ μένωμεν εὐχαριστιμένοι. Ἄς μὴ παραπονώμεθα, μήτε ἄς φανταζώμεθα καὶ, ὅτι τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀνίσως διαμοιρασμένα, εἰάν βλέπωμεν ἄλλους ὑπερπλουτοῦντας· αἱ μερίμναι, αἰτίνας εἶναι τὰ φυλάσσοντα τὸν πλοῦτον κλειδιά, καταβαρύνουν αὐτοὺς πολλὰκις, καὶ τοὺς ἐνοχλεῖν μὲ κοπιαστικὰς ἡμέρας καὶ ἀνησυχίας νύκτας, ὅταν ἄλλοι κοιμῶνται ἀτάραχα. Ἄς ἡμεῖς λοιπὸν εὐχάριστοι διὰ ὑγίαν καὶ αὐτάρκειαν, καὶ, πρὸ πάντων, διὰ συνείδησιν ἀμβύλντον.

ΝΕΟΣ τις ἄσωτος, ἰδὼν γγραλέον ἐρημίτην νὰ περιῶ ἐξυπόλυτος, 'Πάτερ,' τὸν εἶπεν, 'εἶναι τῷφτι ἀξιοθρήνητος ἡ κατάστασίς σου, ἂν δὲν ὑπάρχη ἄλλος κόσμος.' 'Ἀλήθεια! νιέ μου, ἀπεχρίθη ὁ ἐρημίτης· 'πλὴν ὁποῖα εἶναι τάχα ἡ ἰδική σου, ἂν ὑπάρχη;'

ΙΔΕΑΣ ἐμποροῦμεν νὰ συνάξωμεν ἀπὸ παρατήρησιν καὶ διδασκαλίαν, ἀνάγνωσιν καὶ συνομιλίαν· ἀλλὰ, διὰ νὰ γένωσιν αἱ ἰδεαὶ αὐταὶ εἰς χρήσιμοι εἴτε πολῦτιμοι, χρειάζεται κόπος πνευματικὸς καὶ μελέτη.